

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2368

гр. София, 05.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в закрито заседание на 05.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

като разгледа дело номер **4409** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от Сдружение за дива природа „Б.“, Д. В. В., А. Н. К. и З. В. С. срещу писмо изх. № ЕО- 8/13.03.2023 г. на министъра на околната среда и водите.

С Определение № 7734/14.09.2023 г. по настоящото дело съдът е оставил жалбата без разглеждане, като е приел, че писмо изх. № ЕО- 8/13.03.2023 г. на министъра на околната среда и водите не представлява ИАА, подлежащ на съдебен контрол, а за жалбоподателите- физически лица, липсва и правен интерес от обжалване.

С Определение № 403/15.01.2024 г. по адм. дело № 11381/2023 г. на Върховния административен съд е отменено Определение № 7734/14.09.2023 г. и настоящото дело е върнато за ново разглеждане на същия съдебен състав за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно дадените указания. Посочено е, че производството по реда на чл. 229 АПК е образувано само по жалба на Сдружение за дива природа „Б.“, оспореното писмо представлява ИАА, подлежащ на съдебен контрол, а за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорването му.

С отменителното определение на ВАС Д. В. В., А. Н. К. и З. В. С. не са посочени като частни жалбоподатели и не са дадени указания относно наличието на правен интерес за тях да обжалват писмо изх. № ЕО- 8/13.03.2023 г. на министъра на околната среда и водите. Поради това не са налице процесуални пречки за настоящият състав да извърши преценка дали процесното писмо рефлектира неблагоприятно в правната им сфера.

Жалбоподателите Д. В. В., А. Н. К. и З. В. С. са посочили, че правният им интерес да оспорят писмо изх. № ЕО- 8/13.03.2023 г. на министъра на околната среда и водите се основава на чл. 55 КРБ и характера на проекта на обект с национално значение. Съдът счита, че оспореното писмо не рефлектира пряко и непосредствено върху правната сфера на жалбоподателите- физически лица. Процесното писмо не засяга техни права

и законни интереси, нито създава задължения за тях.

О. Конвенция е ратифицирана от Република България със закон, обн. ДВ бр. 91/14.10.2003 г., поради което е част от вътрешното ни право. Това обаче не обуславя безкритичното и автоматично признаване правото на съдебно оспорване на всеки субект, който се позовава на нея. Преценката е предоставена на националния съд, който следва да разтълкува във възможно най-голяма степен относимите процесуални правила, за да се приведе административното или съдебното производство в съответствие с целта на чл. 9, ал. 3 от Конвенцията и да се осигури на съответното лице възможността да оспори пред съд административното решение, което може да противоречи на правото на Европейския съюз в областта на околната среда. С решение 2005/370/ЕО на Съвета О. Конвенцията е приета от името на Европейския съюз. В изпълнение на поетите ангажименти от ЕО /ЕС/ са приети и в момента действат на общностно ниво Директива 2003/4/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно достъпа на обществеността до информация за околната среда и отменяща Директива на Съвета 90/313/ЕИО. Според практиката на Съда на Европейския съюз разпоредбата на чл. 9, параграф 3 от О. Конвенция няма непосредствено действие съгласно правото на Съюза. /Решение на Съда, голям състав, от 8 март 2011 г. по дело Lesoochránbrske zoskupenie VLK, C-240/09/. В цитираното решение СЕС посочва, че „ Запитващата юрисдикция е длъжна да разтълкува, доколкото е възможно, процесуалното право относно условията, които трябва да са изпълнени за подаване на жалба по административен или съдебен ред, в съответствие както с целите на член 9, параграф 3 от тази Конвенция, така и с тези на ефективната съдебна защита на правата, предоставени от правото на Съюза, за да позволи на организация за защита на околната среда..., да оспори по съдебен ред взето в резултат на административно производство решение, което може да противоречи на правото на Съюза в областта на околната среда.”

Въз основа на изложеното може да се направи извод, че цитираната О. конвенция и по-точно чл. 9, ал. 2 и ал. 3 от нея предоставят правна възможност, но не изключват доказването на пряк и непосредствен правен интерес, съгласно чл. 120, ал. 2 КРБ и чл. 147, ал. 1 АПК.

В случая това не е сторено. Д. В. В., А. Н. К. и З. В. С. са маркирали в жалбата си доводи по отношение на правния им интерес от оспорване на процесното писмо, като са изредили чл. 55 и чл. 120, ал. 2 КРБ. Посочването на тези разпоредби не обосновава автоматично правен интерес от обжалване на акта. Наличието му е обективно положение, а не лично субективно възприятие. Жалбоподателите – физически лица, не са обосנוвали как точно процесното писмо ги засяга неблагоприятно, пряко и непосредствено, не са изложили нито един аргумент в подкрепа на становището си. Поради това жалбата от Д. В. В., А. Н. К. и З. В. С. срещу писмо изх. № ЕО- 8/13.03.2023 г. на министъра на околната среда и водите следва да бъде остаена без разглеждане, а производството по делото да продължи само по жалба от Сдружение за дива природа „Б.“ срещу писмо изх. № ЕО- 8/13.03.2023 г. на министъра на околната среда и водите.

По изложените съображения и основание чл. 159, т. 4 АПК, Административен съд София град, 24 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба от Д. В. В., А. Н. К. и З. В. С. срещу писмо изх. № ЕО- 8/13.03.2023 г. на министъра на околната среда и водите.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 4409/2023 г. по описа на Административен съд София град по отношение на Д. В. В., А. Н. К. и З. В. С. .

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: